

рена съмъ че вчера не е ялъ, и днесъ не е ханвалъ нищичко. Прѣобърнахъ всичкитѣ му поставцы, прѣтърсихъ всичкитѣ му дрехы и не намѣрихъ нигдѣ ни едно банче; дѣто ще ся каже не е турилъ въ уста нищо, и като твърдѣ честолюбивъ, разумѣва ся, не е отишелъ нѣгдѣ да си испроси обѣдѣтъ

— Толкозь по-лошо! Когато е нѣкой сиромасъ, не трѣба да бѣде честолюбивъ, отговори почтенныйтъ вратарь, като искаваше съ това чувства на истинскый вратарь.

Бѣхъ прислушалъ вече толкозь колкото да разберя каква е работата и за кого е, прѣсѣкохъ разговорѣтъ имъ круто, като отворихъ вратата ненадѣйно и поискахъ свѣщъ. Г. Воберже ся сепна, като че му поиска нѣкой главѣтъ. Ако и да желаяхъ да ся покажѣ споконнѣ, неможѣхъ да ся припазѣ да ся не спѣнѣ дваждѣ, триждѣ като възлѣзвахъ; главата ми ся виеше. Като влѣзохъ въ стаѣтъ си, която обыкновенно бываше студена като ледница, осѣтихъ ненадѣйно температурѣтъ затопленѣ. Строгостѣта ми не стигна до тозъ степенъ щото да изгасѣ огнѣтъ; но още благословихъ доблественныйтъ сѣрдца и ся прострѣхъ на свѣтлѣтъ но завѣхтѣлѣтъ си одровинѣ, и ся помѣчихъ да заспѣ.

Половинѣ часть имаше какъ бѣхъ тежко заспалъ и былъвахъ свѣтлы пированія и тържествованія, когато истракованіето при отваряніето на